

F r a n z M a r s e č e .

Franza Marseče nestalo je za uvijek. Pojela ga noć, odnjela ga magla, ubio ga A.K. ~~xxxx~~ (sigurno Fifikus) koji je čestitao i Franu z Marseči 60. ti rođendan, kô da je i on krv od krvi i jedno sa Barba Rikom. I sigurno je zato Fran z Marseče nestao netragom, aš on je svagde klafral, da mu ni ni 50 let. Svakako ~~xxx~~ nema ga. Ostavio na stolu pero i kalimar i kad sam ja to vidio uzeo sam pero i Franin kalimar, da sada ja brigu brinem za naše stvari onkraj mora i na moru. Uzimljem njegovo pero ~~u~~ zapis i prve retke hoću da posvetim Franu z Marseči. Fran z Marseče nije bio rodom Riječanin, pa i zato nije ni pisao riječkom čakavštinom, ali je pred dvadesetak godina javljao se najviše na Rijeci i u Riječkom "Novom Listu" gospara Frana. Kud će Fran neg Franu! On je znao naći pravu riječ u čakavštini, koja romoni od Kastva do ~~Bruca~~ ^{Bersjeca}, znao je reći svoju i u štokavštini, a znao je i probesjediti, da ga svijet čuje ~~po~~ venecijansku i ~~na~~ toskansku. Njegov rad prekida ~~u~~ svjetski rat, pa je onda nestao netragom, da opet osvane poslije sloma na Rijeci, da vidi hoće li se u Divić gradu probuditi Kraljević Marko, a kad se nije probudio, rekao je tužno: Fat ~~xxxx~~ la ze! I pravo je rekao, jer je malo zatim došao na Rijeku D'Annunzio, a naš je Frane već poslije dva dana ~~rečeno~~ ^{Zabugario:} - Ja ~~bi~~ ^{ih} poslao ~~Franiću~~ ^{Zosklen} i tamo ~~su~~ su prišli i po venecijansku i po toskansku. Al oni su ostali, a Fran z Marseče morao je pobjeći sa svojega Kvarnera, jer su došli ~~bućani~~ i istjerali kućane. Kako reko, tamo na Rijeci bilo je njegovo pravo polje, a riječki "Novi List" pokojnog našeg velikog gospara Frana bio je njegova prava palestra i rado ~~xx~~ je otvarao stupce našem Franu z Marseče. Svijetla su djela Frana z Marseče, u ono je vrijeme pozdravio makaronskom pjesmom otkrivene Rudere Romane / rimske starine na Rijeci/. Javio se Frane i kad su došli, Ingleži v Opatiju malo pred rat. U svoje doba pozdravio je Fran i dolazak ministra San Giuliana u Opatiji zgodnom talijanskom pjesmom. Svojom finom satiroom znao je pogđđiti sve riječke manjafoge i Latine. Zakantal je i Lovranu i rekao mu je, ča mu je imel reć. Pred izborima u Liburniji-vavek va ono vreme-u kojima je odnio barjak i pobjedu V. Spinčić svūda je po Istri letila njegova, istarska popevka, koja je ~~u~~ šibala ^{šibala} Latine i Germane i talijanske socijaliste, koji su pod Marksovom krin ^{Kom}

radili za Sandra ~~iii~~ Ruggera. Oprao je naš Fran u redu i talijanskog publicistu Bronzi-a, koji je navalio baš odurno u savonskom demokratskom "Il ~~Cittadino~~" na na voloskog načelnika Dra Stangera, kad je ovaj pozdravio hrvatski u Opatiji ministra San Giuliana. ~~Njegovim~~ Franina je "Canzone di Zara" u Zadru bila poznatija od svake D'Annunzieve canzone. I ode naš Fran. ^{Ni ga z ni ga!} Ovo nekoliko riječi neka ga prati tamo, kud za vazda gré se, kad je on sam odlučio, da ga pojede mrak.

Frane z Marseće Zbogom, a ja ću da nastavim tvoj rad dižući uvijek visoko hrvatski, jugoslavenski i slavenski barjak. Frane, ako si se hitil va Kvarner nek ti bude lak merski val, a kad grane sunce nad Učkom povrati se opet na oslobodjeni istarski žal. Da Bog dá!

Love s Luntice.
Car Emin?